

РЕШЕНИЕ

№ 10943

гр. София, 28.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в публично заседание на 05.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **9939** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 и следващите от АПК. Делото е образувано е по жалба на „Никар-Трейд“ ЕООД, чрез адвокат Н. Б. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № РД-02-16-1432/04.07.2023 г., издадена от Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа.

С оспорения акт за жалбоподателя е установено публично държавно вземане в размер на 10 000 лв., , представляващо недължимо платени суми, финансирани със средства от ЕСИФ, по договор № BG 16RFOP002-2.073-17626-CO1/14.09.2020 г., по проект „Преодоляваме недостига на средства и липсата на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19”.

В жалбата се твърди, че оспореният АУПДВ е незаконосъобразен, като издаден в противоречие с материалния закон, в т.ч. условията за кандидатстване и сключения административен договор. Не е налице недобросъвестно повеление и/или неизпълнение от страна на бенефициента. При издаването на акта са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Сумата, посочена като недължимо платена, е получена при пълно съответствие с изискванията за кандидатстване, приети по програмата. Посочва се, че в одобрените условия за кандидатстване не фигурира ограничение за икономическа дейност, каквото се твърди в АУПДВ. В условията за кандидатстване не фигурира и указание, че програмата се осъществява като

финансиране по Регламент (ЕС) № 1301/2013 относно Европейския фонд за регионално развитие и специални разпоредби по отношение на целта „Инвестиции за растеж и работни места”, приет на 17 декември 2013 г. Инвокирани са доводи, че в обжалвания АУПДВ не е отразено, че Регламент (ЕС) № 1301/2013 е изменен с Регламент (ЕС) 2020/460 за изменение на регламенти (ЕС) № 1301/2013. (ЕС), № 1303/2013 (ЕС), № 508/2014 като регламентът е приет при отчитане на безпрецедентното засягане и последиците от COVID 19 по отношение ликвидност. финансиране на оборотен капитал на малки и средни предприятия. В чл. 3, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 1301/2013 е добавена алинея „Освен това ЕФРР може да предоставя подкрепа да финансирането на оборотния капитал в МСП, когато това е необходимо като временна мярка за осигуряване на ефективен отговор на криза, засягаща общественото здраве" (в случая COVID 19). Измененията и допълненията на чл. 3 от Регламент (ЕС) № 1301/2013, не са съобразени и обсъдени при издаване на обжалвания АУПДВ. Изменение на Регламент (ЕС) № 1301/2013 е прието и с Регламент (ЕС) № 558/2020 по отношение на ограниченията за предприятия в затруднено положение. За преодоляване на последиците от COVID 19 са приети специални регламенти Регламент (ЕС) № 2221/2020 и Регламент (ЕС) 2094/2020, с които са създадени специални инструменти, насочени към мерки за възстановяване на заетостта и създаване на работни места и мерки за предприятията, засегнати от икономическото въздействие на кризата с COVID 19, по-специално мерки в полза на малките и средни предприятия, включително преки финансови инвестиции в предприятия. Приети са правила за дерогация на ограничения за финансиране, приети от съответните програми и фондове. Сочи се, че „Никар-Трейд“ ЕООД е подало проектно предложение, съответстващо на въведените от УО критерии за допустимост на кандидатите и дейностите, постигнати са целите и резултата на мярката, не е указано, че мярката се финансира по реда и изискванията на цитирания едва в АУПДВ Регламент (ЕС) № 1301/2013. В АУПДВ не са съобразени и обсъдени разпоредбите на специалните регламенти и измененията на регламент № 1301/2020.

По време на проведените по делото открити заседания жалбоподателят се представлява от адвокат Б., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на разноски по представен списък. В дадения от съда срок са представени допълнителни съображения и доводи в писмен вид.

Ответникът Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа се представлява от юрист П., който оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Представени са допълнителни писмени бележки, в които са изложени аргументи по съществото на спора.

Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото доказателства, намира за установено, от фактическа страна и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съгласно определение № 479 от 20.01.2025 г., на ВАС, Първо отделение, по административно дело № 113/2025 г., жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуален административен акт, с който се засягат нейни законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване.

Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

1. Фактически установявания.

Между страните не се спори, че на 14.09.2020 г. между „Никар трейд“ ЕООД и УО на ОПИК е подписан административен договор за безвъзмездна финансова помощ (АДФП) № BG16RFOP002-2.073-17626-C01 за преодоляване недостига на средства и липсата на ликвидност, настъпили в резултат от епидемичния взрив от COVID-19, по процедура за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ BG16RFOP002-2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19. На основание на визирания договор, на бенефициента е изплатена сума в размер на 10 000 лв. Във връзка с гарантиране спазването на правилата за допустимост на разходите, УО извърши допълнителна последваща проверка спрямо бенефициентите на етап мониторинг на изпълнението по сключените административни договори по процедурата. При извършената проверка, се установени определен брой административни договори за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, между които е Договор № BG16RFOP002-2.073-17626-C01 от 14.09.2020 г. с бенефициент „Никар трейд“ ЕООД, сключени с недопустим бенефициент по провежданата в изпълнение на ОПИК процедура за предоставяне на БФП № BG16RFOP002-2.073 „Подкрепа на микро и малки предприятия за преодоляване на икономическите последици от пандемията COVID-19”. В тази връзка е инициирано производство за прекратяване на административен договор за БФП № BG16RFOP002-2.073-17626-C01 на основание чл. 39, ал. 5 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове за споделено управление (ЗУСЕФСУ, загл. изм. - ДВ, бр. 51 от 2022 г., в сила от 01.07.2022 г., с приложима редакция към ДВ. бр. 39 от 27 Май 2022 г.), завършило с Решение РД-02-16-1221/02.05.2023 г. В решението ръководителят на управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност” 2014-2020, е посочил, че договорът, сключен с „Никар-Трейд“ ЕООД се прекратява, цел отстраняване на тежки последици за обществен интерес - установяване и възстановяване на недължимо платена сума по смисъла на чл. 35, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (Наредба Н-3, обн., ДВ, бр. 44 от 29.05.2018 г., изм. и доп. ДВ, бр. 83 от 2019 г.) в размер на 10 000, 00 лв., представляваща изразходвания обществен финансов ресурс без постигане на конкретните цели на процедурата за предоставяне на БФП и необосновано финансово облагодетелстване на недопустим за финансиране икономически субект. В изпълнение на така описаното, с решението за прекратяване на бенефициента е отправена покана за доброволно изпълнение, с която същият е уведомен, че платените 10 000 лева БФП от бюджета на административен договор за БФП № BG16RFOP002-2.073-17626-C01 са недължимо платени. Решението не е оспорено, поради което Главният Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа е издал оспорения АУПДВ.

2. Анализ на събраните доказателства и установените факти и правни изводи.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспорения АУПДВ е издаден от компетентен орган. Главният директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“, в качеството му на Ръководител на УО на ОПИК, е оправомощен със Заповед № РД-14- 419/11.10.2023 г. на министъра на иновациите и растежа, като на основание чл. 35, ал. 3 от Наредба № Н-3 са му предоставени правомощия да издава акт за установяване на публично вземане, въз основа на който да отчита вземане за платена или надплатена, както и неправомерно получена или неправомерно усвоена сума по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз. Съгласно Решение на МС № 574 от 13.07.2016 г. и чл. 27, ал. 1, т. 2 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност“ изпълнява функциите на управляващ, съответно договарящ орган на ОПИК. По силата на чл. 3 от Устройствения правилник на Министерството на иновациите и растежа, във вр. с чл. 25, ал. 1 от Закона за администрацията, ръководител на Министерството на иновациите и растежа е Министърът на иновациите и растежа.

Безвъзмездната финансова помощ е предоставена, на основание на подписан между Н.-Т.“ ЕООД и Управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 АДФП. Договорът е прекратен с цитираното, по-горе решение, на основание чл. 39, ал. 5 от ЗУСЕФСУ, съгласно който ръководителят на управляващия орган може едностранно да прекрати административния договор и за да предотврати или да отстрани тежки последици за обществения интерес“. В решението е посочено, че предоставянето на безвъзмездна финансова помощ е в нарушение на нормативните правила регламентиращи, правото тя да бъде получена, което представлява и нарушение на чл. 4, ал. 1 от ЗУСЕФСУ.

С решението за прекратяване на АДФП управляващият орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 на основание чл. 15, ал. 1, т. 2, предложение първо и ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2018 г. за определяне на правилата за плащания, за верификация и сертификация на разходите, за възстановяване и отписване на неправомерни разходи и за осчетоводяване, както и сроковете и правилата за приключване на счетоводната година по оперативните програми и програмите за европейско териториално сътрудничество (наричана за краткост Наредба Н-3 от 2018 г.) е уведомил бенефициента Н.-Т.“ ЕООД, че следва да възстанови финансовата подкрепа от 10 000 лв., защото същата е неправомерно получена. С издаването на решението, предоставената безвъзмездно финансова помощ, се трансформира в публично държавно вземане, съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК. При липса на доброволно изпълнение на публичното държавно вземане се издава АУПДВ, на основание чл. 15, ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2013 г.

Решение № РД-02-16-1221/02.05.2023 г. на управляващия орган на оперативна програма „Иновации и конкурентоспособност“ 2014-2020 не е оспорено и е влязло в сила.

След като е изтекъл срокът за доброволно погасяване на публичното задължение, и такова не е осъществено от страна на „Никар-Трейд“ ЕООД, е издаден и оспорения АУПДВ.

Настоящият съдебен състав намира, че в разглеждания казус оспорваният е следвало

да релевира доводите, изложени в жалбата, в производство по оспорване на Решение № РД-02-16-1221/02.05.2023 г. След като решението за прекратяване на АДБФП е влязло в сила, Главният Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа, действайки в условията на обвързана компетентност и на основание чл. 15, ал. 3 от Наредба № Н-3 от 22.05.2013 г., законосъобразно е издал оспорения АУПДВ.

Независимо от изложеното, за пълнота съдът намира, че следва да изложи доводи за неоснователност на релевираните в жалбата оплаквания.

По силата на чл. 1 от Регламент (ЕС) № 1301/2013 на Европейския Парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно Европейския фонд за регионално развитие и специални разпоредби по отношение на целта „Инвестиции за растеж и работни места”, на основание, на който на „Никар-Трейд“ ЕООД е предоставена безвъзмездна финансова помощ, този акт на вторичното право на ЕС определя задачите на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), обхваща на неговата подкрепа с оглед на целта „Инвестиции за растеж и работни места” и на целта „Европейско териториално сътрудничество”, както и специалните разпоредби по отношение на предоставяната по линия на ЕФРР подкрепа за целта „Инвестиции за растеж и работни места”.

В процедурата за кандидатстване за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ, от „Никар-Трейд“ ЕООД е подадено проектно предложение, в т. 2, на което е посочен код на организацията по КИД 2008 46,35 „Търговия на едро с тютюневи изделия“, т.е. основният предмет на търговска дейност на дружеството е бил свързан с производство, обработка и продажба (търговия) на тютюн и тютюневи изделия. Съгласно чл. 3, пар. 1, б. в) от Регламента, ЕФРР не предоставя подкрепа за производството, обработката и продажбата на тютюн и тютюневи изделия.

Нито в жалбата, нито по време на проведеното съдебно производство са наведени доводи, че и миналото и в настоящият момент, „Никар-Трейд“ ЕООД е имал друг вид основна търговска дейност, различна от търговията с тютюневи изделия.

Съдът не намира за основателни доводите в жалбата, че чл. 3 на Регламент (ЕС) № 1301/2013 е променен, като цитираното ограничение за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ е отпаднало. Същото е в сила и в настоящия момент.

Лишено от фактическа и правна опора е твърдението, че след 2020 г. са приети редица регламенти, съдържащи норми, за отпадане на ограниченията за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ за предприятия в затруднено положение, във връзка с преодоляване на последиците от COVID 19. Конкретни норми не са посочени, а и при прегледа на цитираните в жалбата актове на вторичното право на ЕС, не се установи съществуването на такива разпоредби. Следва и да се отбележи, че дори да се приеме, че отпадането на твърдените ограничения, касаещи чл. 3 на Регламент (ЕС) № 1301/2013, се отнасят за малки предприятия в затруднено положение, по делото няма събрани доказателства, а и не се навеждат доводи, че „Никар-Трейд“ ЕООД е било или е в затруднено икономическо положение, във връзка с пандемията от COVID 19.

Съобразявайки събраните доказателства и предвид на направения по-горе анализ, съдът намира, че в случая оспорения акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административно-производствените правила и при съответствие с материално-правните разпоредби, поради което следва жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноси. Разноси, изразяващи се в юрисконсултско възнаграждение са поискани своевременно, поради което съдат дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 3 от ДОПК, във връзка с чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. - град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Никар-Трейд“ ЕООД, чрез адвокат Н. Б. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане № РД-02-16-1432/04.07.2023 г., издадена от Главен Директор на Главна дирекция „Европейски фондове за конкурентоспособност и Ръководител на УО на ОПИК при Министерство на иновациите и растежа.

ОСЪЖДА „Никар-Трейд“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] да заплати на Министерството на иновациите и растежа, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, във връзка с чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния Административен Съд на Република България.